

РЕШЕНИЕ

№ 2229

гр. София, 04.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Николина Янчева**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1694** по описа за **2016** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 120 от 18. 09. 2015 г. по НАХД № 9728 / 2013 г., Софийски районен съд, НО - 16 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 12492 / 24. 04. 2013 г. издадено от началник „АНД” към отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на В. П. В., е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, за нарушение на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от В., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител, като поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 12. 04. 2013 г., около 16.25 часа, в [населено място], по [улица]и срещу „Български пощи”, жалбоподателят В. управлявал лек автомобил „Опел” с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на фирма [фирма], без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност”.

На 12. 04. 2013 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 12492 / 24. 04. 2013 г. от началник „АНД” към отдел „Пътна полиция” при СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

С обжалваното наказателно постановление, на физическото лице В. В. е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Съгласно чл. 315, ал. 1 от КЗ, лицето което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, се наказва с глоба в размер от 400 до 600 лв.

В случая е безспорно, че автомобила е собственост на търговско дружество, но същия е бил управляван от жалбоподателя. В съответствие със законовата норма, правилно от страна на районния съд е констатирано, че така посочена норма се отнася не само за притежателя на автомобила, но и за лицето, което го управлява без да представи изискуемата задължителна застраховка, какъвто е настоящия случай.

По делото безспорно е установено, че на 12. 04. 2013 г., около 16.25 часа, когато е извършено нарушението, управлявания от жалбоподателя лек автомобил не е имал задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, а такава е сключена по- късно – на същата дата в 17.39 часа, видно от приложената застрахователна полица. Очевидно след установяването на нарушението, жалбоподателят е сключил такава отговорност, но това не води до несъставомерност на нарушението, както и не обуславя налагането на по-леко наказание, тъй като наказанието е определено в минимален размер.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, въззивния съд е постановил правилно решение.

В случая решението на СРС следва да бъде оставено в сила, като не е налице по-благоприятен закон.

Кодекса за застраховането е отменен и е приет нов Кодекс за застраховането /ДВ бр. 102 от 29. 12. 2015 г./, като съгласно чл. 638, ал. 3 от КЗ, лице, което не е собственик и

управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 120 от 18. 09. 2015 г. по НАХД № 9728 / 2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение – 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.